

16430 G

16430 G

38
16431
ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੋਈ ਨਾ ਛਾਪੇ

ਹੁੰਡੀ

ਨਰ ਸੀਭਗਤਦੀ

ਕ੍ਰਿਤ

ਲਾਲ ਜੀ ਦਾਸ ਬੈਰਾਰੀ

ੴ ਜਿਸਨੂੰ ੴ

ਲਾਲਾ ਮਾਘੀ ਰਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ

ਕ ਰੋਮਨ ਪ੍ਰੋਟੈਕ ਵਰਕਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ

ਕਾਫੀ ਰੂਪ ਲਿਖਿਐ ਸੰਨੈਜਰ ਦੇ

ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਾਯਾ ॥

ਕੀਮਤ

ਚੇਤਰ ਚਿਤ ਵਿਚ ਚੇਤ ਓਸ ਨੂੰ
 ਜਿਸਨੂੰ ਸੇਵਨ ਸਾਰੇ ਕੂਟਾਂ ਚਾਰੇ ॥
 ਤੇਤੀ ਕੋੜ ਜਿਸ ਕੀਆ ਦੇਵਤਾ
 ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤਾਰੇ ਦੇਨ ਓਲਾਰੇ ॥
 ਸਪਤ ਦੀਪ ਨੌਖੰਡ ਜੋਕੀਨੇ ਰਿਖੀ
 ਰਿਖੀਸਰ ਭਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ।
 ਲਾਲਜੀ ਦਾਸ ਕਹੈ ਸਾਧ ਬੈਰਾਰੀ
 ਰਾਮ ਰਤਨ ਚਿਤ ਧਾਏ ਠਾਕਰ
 ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਵੈਸਾਖ ਲਾਜ ਭਗਤਾਂ
 ਦੀ ਰਖਦਾ ਜੁਗਜੁਗ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ
 ਜਾਦੋਰਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਭਗਤ ਪਰ
 ਭੀੜਬਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਈਧੇਨ ਜਵਾਈ
 ਕਨਾ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਰਵਿਦਾਸ
 ਭਗਤ ਤੇ ਪੀਪਾ ਗਨਕਾ ਗਮਕੀ

1/430

ਬੰਧਕੁੜਾਈ ਡੇਰ ਨ ਲਾਈ ਲਾਲ
 ਜੀ ਦਾਸ ਕਹੇ ਸਾਧ ਬੈਰਾਗੀ ਤਾਰਜੈ
 ਸਧਨਾ ਕਸਾਈ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਜੇਠ ਜੂਨਾ ਗੜ ਨਰਾਰੀ
 ਦੇ ਵਿਚ ਭਗਤਹੋਯਾ ਇਕ ਨਰਸੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਸੀ ॥ ਤੀਰਥ ਬਾਸੀ ਦੇ
 ਸਾਧ ਚਲੇ ਹੈਂ ਪਾਸਉਨਾਂ ਦੇ ਜਰਸੀ
 ਕਿਤਵਲ ਧਰਸੀ ॥ ਜਾਇ ਨਗਰ
 ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਭ ਲਿਆ
 ਉਹਦਾ ਘਰਸੀ ਮੁਰਤ ਪਰਸੀ ॥
 ਲਾਲਜੀ ਦਾਸ ਕਹੈ ਸਾਧ ਬੈਰਾਗੀ
 ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ ਪਰ ਤਰਸੀ ਹੁੰਡੀ
 ਕਰਸੀ ॥ ਹਾੜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਹ
 ਭਾਲਲੇ ਨਰਸੀ ਕਿਹਾ ਬੁਲਾ ਕੇ
 ਸੀਸਨਿਵਾਕੇ ॥ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ

ਵਿਚਾਰਾ ਧਰੋ ਹੋਰਥੇ ਜਾਕੇ ਮਨ
 ਪਤੀਆਕੇ ॥ ਜਾਨਗਰਕਿਸੇ ਹਾਸੀ
 ਕੀਨੀ ਭੇਜਿਆ ਤੁਮੇ ਸਿਖਾਕੇ ਤੇ
 ਭਰਮਾਕੇ । ਲਾਲ ਜੀ ਵਾਸ ਕਹੈ
 ਸਾਧਬੈਰਾਗੀ ਜਾਈਯੋ ਭੋਜਨ ਪਾਕੇ
 ਤ੍ਰਿਪਤ ਮਿਟਾਕੇ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਾਵਨ
 ਸਕਲ ਨਗਰ ਹਮ ਪਰਸਾ ਦੀਸੇ
 ਤੁਮਰਾਵਾਰਾ ਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾ ॥ ਇਕ
 ਹੁੰਡੀ ਮੋਹਿ ਲਿਖ ਦੀਜੋ ਕਰੀਯੋ
 ਕਾਜ ਹਮਾਰਾ ਸ਼ਾਰਥ ਭਾਰਾ ॥
 ਕਾਗਤ ਕਲਮ ਵਾਤ ਹਥ ਲੀਨੀ
 ਹਿਰਦੇ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰਾ ਮਨ ਵਿਚ
 ਧਾਰਾ ॥ ਹੁੰਡੀਕੀਨੀ ਸਾਵਲ ਸ਼ਾਹ
 ਪੁਰ ਲੈ ਟੁਰਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਧ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਭਾਵੈ ਭਰਮ ਨ

ਕਰਦੇ ਸਾਧੂ ਸਭ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਸਾਏ
 ਮਨ ਵਿਚਲਜਾਏ । ਬੱਦੀਨਾਥ ਤੇ
 ਕਾਸ਼ੀਪੁਰੀ ਥੀਂ ਨਗਰ ਦੁਆਰਕਾ
 ਆਏ ਰਾਹ ਪੁਛਾਏ ਫਲਗੂ ਉੱਤੇ
 ਗੋਯਾ ਜੋ ਕਰਦੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਵਲ
 ਆਏ ਨਹੀਂ ਅਟਕਏ ॥ ਲਾਲ ਜੀ
 ਦਾਸ ਕਹੈ ਸਾਧ ਬੈਰਾਗੀ ਸੰਤ
 ਸਭੀ ਚਲ ਆਏ ਦੁਆਰਕਾ
 ਧਾਏ ॥ ੬ ॥ ਅਸੂ ਆਸ
 ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਲਗ ਰਹੀ ਕਰਦੇ
 ਮਜਲਾਂ ਭਾਰੀਬਹੁਤ ਕਰਾਰੀ ॥
 ਨਗਰ ਦੁਵਾਰਕਾ ਆਇਜੋ ਪੰਚੇ
 ਦਿਲ ਵਿਚ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ਮਨ ਮੇਂ
 ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਵਲਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹੱਟ ਜੋ
 ਪੁਛਦੇ ਕੋਈ ਨਾ ਦਸੇ ਬਿਪਾਰੀ ਤੇ

ਘਰਬਾਰੀ ॥ ਲਾਲ ਜੀ ਦਾਸ ਕਹੈ
 ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗਈ ਵ੍ਰ ਖੁਸ
 ਸਾਰੀ ਹੋਸ਼ ਗਈ ਮਾਰੀ ॥੭॥ ਕ ਕ
 ਕਰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਸਾਧੂ ਰਾਤ ਦਿਨੇ
 ਵਿਚ ਮਨਦੇ ਮਾਰੇ ਧਨਦੇ । ਖਾਲ
 ਮੂਰਛਾ ਹੋਣ ਬਿਆਕੁਲ ਸੁੱਧ ਨਾ
 ਰਹੀ ਵਿਚ ਤਨ ਦੇ ਸੀ ਬਦਨਦੇ।
 ਸਾਵਲ ਸਾਹ ਨੇ ਆਨ ਬੁਲਾਇਆ
 ਪਈ ਬੁਲੇਲ ਵਿਚ ਕੰਨਦੇ ਓਸੇ
 ਬੰਨਦੇ ॥ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਜੋ ਦੰਮ ਭਰ
 ਲੀਜੋ ਚਾਹੀਏ ਤੁਮਜਿਸ ਸੰਨ ਦੇ
 ਸਾਹ ਪਰਖਨ ਦੇ ॥ ੮ ॥ ਮਘਰ
 ਮੇਹਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਕੀਜੋ ਹੁੰਡੀ ਹਮ ਕੇ
 ਦੀਜੋ ਦਮੜੇ ਲੀਜੋ ॥ ਬਹੁਤ ਸੰਨਾਂ
 ਦੇ ਰਖੇ ਤੋੜੇ ਵਿਚ ਦੋਲਤ ਦੇ ਭੀਜੋ

ਜ਼ਰਾਨ ਛੀਜੋ ॥ ਨਰਸੀ ਹਮਰਾ
 ਸਾਹ ਜੋ ਸਾਧੋ ਦਯਾ ਜਗਤ ਪੁਰ
 ਕੀਜੋ ਮੈਂ ਪੁਰ ਰੀਜੋ ॥ ਲਾਲ ਜੀ
 ਦਾਸ ਕਹੋ ਨਰਸੀਭਗਤ ਕੋ ਹੁੰਡੀ
 ਮੋਹ ਪੁਰਕੀਜੋ ਨਾਮ ਲੀਖ ਦੀਜੋ
 ॥੯॥ ਧੋਹ ਪਰਸ ਸਭ ਤੀਰਥ
 ਸਾਧੂ ਜੂਨਾ ਗੜਵਲ ਆਏ ਨਹੀ
 ਅਟਕਾਏ ॥ ਦੇਖ ਸਕਲ ਸਾਧੂ ਦੀ
 ਨਰਸੀ ਭੀਤਰ ਨੂੰ ਛਿਪਜਾਏ ਖੌਫ
 ਜੋ ਖਾਏ ॥ ਸਾਧੂ ਨਰਸੀ ਨੂੰ ਇਉਂ
 ਚੁਠ ਬੋਲੇ ਦਮੜੇ ਹਮਨੇ ਪਾਏ
 ਲੀਏ ਸਵਾਏ ॥ ਲਾਲਜੀਦਾਸ ਕਹੇ
 ਤੁਮਰੇਕਾਰਨ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭਕੇ ਪਾਏ
 ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ॥੧੦॥ ਮਾਘਮਹਾਤਮ
 ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ॥ ਭਗਤ ਹੋਹਿ

ਹੁਣ ਕੇਤੀ ਥਾਤ ਪਠੇਤੀ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਮੂਲਨਾਮ
 ਦੇ ਭੇਤੀ ਅਮਲਾਂ ਸੇਤੀ ॥ ਨਾਮ ਪਾਪ
 ਨੂੰ ਇਓਂ ਕਟ ਸੁੱਟੇ ਜਿਓਂ ਲੋਹੇ ਨੂੰ
 ਰੇਤੀ ਕਟਦੀ ਛੇਤੀ ॥ ਲਾਲਜੀ ਦਾਸ
 ਕਹੇ ਠਾਕਰ ਧੰਨਦਾ ਕ੍ਰੋੜ ਦੇਵਤਾ
 ਤੇਤੀ ਤੋੜਦੇ ਖੇਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਫਗਣ
 ਫੁਲ ਚੰਬੇਲੀ ਲਾਚੀਆਂ ਲੌਂਗ
 ਸੁਪਾਰੀਭੇਟਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭ ਸਖੀਆਂ
 ਫੇਰ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇ ਭ੍ਰੁ ਮਾਰਨ
 ਪਿਚਕਾਰੀ ਕੇਸਰ ਡਰੀ ॥ ਅਤਰ
 ਅਬੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਤਹੈ ਹੋਲੀ ਹੋ
 ਰਹੀਭਾਰੀ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲਾਲਜੀ
 ਦਾਸ ਗੜ ਜੂਨਾਂ ਵਾਲਾ ਡਿਗਿਆ
 ਸਰਨਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧੨

B-1319

